

DESEMBARCAMENT TEATRAL A MADRID

JON BARRANCA

▶▶ Albert Espinosa, ahir, a Madrid.

Espinosa no descansa

El guionista afronta un any prolífic: debuta avui al Centro Dramático Nacional, escriu un llibre i dirigirà el seu primer film

MERCEDES JANSA
MADRID

Albert Espinosa es considera més actor que autor teatral i el seu somni és dirigir una pel·lícula. Toca totes les teclades de l'espectacle i, en sigui conscient o no, està en el seu millor moment. Per casualitats del destí aquest és el seu any, un 2007 molt mogut en què complirà alguns objectius. Per començar, debuta avui en un dels temples de l'escena madrilenya, el Teatro María Guerrero, seu del Centro Dramático Nacional (CDN) amb una renovada *Idaho y Utah*, i el pròxim mes de maig dirigirà la cinta *No me pidas que te bese porque te besaré*.

«És un home amb molt de talent i una tremenda sensibilitat», diu d'ell el veterà Gerardo Vera, director del CDN. No és un simple elogi. L'aposta per Espinosa, que farà també una lectura dramatitzada d'*El cromonúmero 11*, tracta de ser l'element que atregui una generació jove al teatre. Aquestes representacions seran un «final d'etapa», la de la comèdia agredolça, ja que en els pròxims anys Albert Espinosa té fixa la mirada en el cine.

L'efervescent creativitat d'Espinosa està dirigida de forma indistinta al teatre, al cine i a la televisió, i el que ha començat com una sèrie pot acabar a la gran pantalla. Així ha succeït amb *Planta 4ª*, *Tu vida en 65 minutos* o *Idaho y Utah*. Tots els textos porten el seu segell personal. Es parla de les carències, del dol, de la sensació de pèrdua..., i els seus personatges tenen en comú amb ell la discapacitat, en el seu cas la coixesa. Però és la ironia i el potent humor que destil·len el que fa que siguin diferents.

«No tinc la sensació d'explicar sempre la mateixa història», explica Espinosa, que donarà una segona oportunitat als xavals pelats de *Planta 4ª*. «Són gotes d'aigua d'un mateix mar», aclareix. Es tracti del mitjà

que es tracti, la seva intenció és seguir parlant de les coses que li passen a ell i a gent com ell, desmitificant la discapacitat i acabant amb els tòpics.

Per al seu primer film com a director ha elegit personatges amb un retard mental. Els actors Eloy Azorín (*Juana la Loca*), Pablo Rivero

«És un home amb molt de talent i gran sensibilitat», diu Gerardo Vera sobre l'autor

(*Cuéntame*), Alberto Amarilla (*El camino de los ingleses*) i Teresa Hurtado de Ory assajaran a Madrid les dues últimes setmanes del mes d'abril per després traslladar-se a rodar a Barcelona. Els productors li han parlat de presentar-la al gener en el festival de Berlín. I, mentrestant, encara té prou temps per escriure un llibre, les seves columnes, els diumenges, a EL PERIÓDICO i *Amarillo*, la peça teatral «més malvada i més sensual» per al seu retorn als escenaris. =

DESPUÉS DE "TANGUY, ¿QUÉ HACEMOS CON EL NIÑO?"

VINCENT LINDON

CECILE DE FRANCE

CONFIANZA CIEGA

UNA PELÍCULA DE
ÉTIENNE CHATILIEZSabiedo de donde vienen,
hubieran podido ser
diez veces peor

HOY ESTRENO CONSULTAR CARTELERIA

Crítica

Una original i trepidant comèdia urbana

'EN DEFENSA DELS MOSQUITES ALBINS'

Autora: **Mercè Sàrrias**. Directora: **Carol López**. Actors: **Lluïsa Castell, Albert Ribalta, Xavi Mira, Carlota Bantulà, Daniela Feixas**. Teatre: **Sala Tallers del Teatre Nacional de Catalunya**. Fins al 8 d'abril.

GONZALO PÉREZ DE OLAGUER
BARCELONA

Després d'uns quants anys submergida en el món de les sèries televisives, com a guionista de *Porca misèria*, *Jet lag* i *Plats bruts*, Mercè Sàrrias (Barcelona, 1966) torna al teatre amb una excel·lent comèdia urbana: *En defensa dels mosquits albins*. Un text estructurat en escenes breus, amb personatges quotidians; antiherois que perden i fracassen, i s'aixequen una vegada i una altra. Una comèdia agredolça sobre una parella separada, amb una filla adolescent, que s'enfronta per motius professionals. Ella està al capdavant d'una empresa que munta infraestructures diverses i ell és un ecologista militant.

Sàrrias no recorre a grans as-

sumptes polítics o morals, sinó que explica una història intel·ligent amb un ritme trepidant i uns diàlegs directes, curts, que van proposant diverses sorpreses a l'espectador. La diversió està assegurada en aquesta representació que finalment és bastant menys trivial del que sembla al principi. En ella l'autora juga amb diversos gèneres teatrals i acaba conformant una obra contemporània tan sòlida com atractiva. A l'èxit d'*En defensa dels mosquits albins* contribueix tant la direcció de Carol López com la interpretació dels seus cinc actors. La directora imprimeix un ritme televisiu adequat, fragmenta bé les escenes i juga amb intel·ligència tots els elements que l'autora li posa a l'abast. Pel que fa al repartiment cal destacar l'esplèndid treball de Lluïsa Castell, amb una capacitat de seducció tan notable com la seva qualitat interpretativa. Aviat s'apropia de l'escenari i reparteix joc amb generositat. Albert Ribalta i Xavi Mira estan francament bé i es mostren molt eficaços en el dibuix dels seus respectius personatges. Carlota Bantulà i Daniela Feixas completen un repartiment sense fissures. =